

kan genaabnes, forlangte Sparekassen erklæret fallit. For at der ikke skulde kunne være Tvivl derom, ere Landstingets ærede Ordfører og jeg enedes om at sætte den Tilføjelse til § 1, som findes i sidste Punktum og lyder saaledes: „Saa længe Standsningen varer, kan Fordring om Konkursbehandling fra nogen af Kassens Kreditorer ikke tages til Følge“. Vi have ment, at det var bedst, at denne Bestemmelse blev sat ind i Loven, og vi have ikke næret nogen Betænkelighed ved at indsætte den for egen Regning uden atter at genindkalde Fællesudvalget, og jeg haaber, at det vil finde Tingets Billigelse.

Valdemar Olsen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) mente, at vi nu havde faaet indsat paa Socialdemokratiets Program, at Staten skulde tilskyde de Millioner, som de private Bankinstitutter fik i Underbalance. Deri tager det ærede Medlem fejl. Derimod har Socialdemokratiet saavel som alle andre Partier her paa Rigsdagen erklæret, at vi vilde være med til at mildne Ulykkens Følger efter Alberti-Katastrofen, og det er dette Løfte, vi indfri ved den velvillige Stilling, vi have indtaget overfor den foreliggende Sag. Der er desuden den Omstændighed, at den Gang Bankkrakket kom, var alle Partier enige om, at Staten skulde træde støttende til, og vi Socialdemokrater kunne ikke se rettere, end at naar Byernes Sparere til Trods for alt skulde hjælpes af Statskassen, vilde det ikke være rigtigt ikke at komme Landboerne til Hjælp, naar de kom i en ganske lignende Situation. I øvrigt skal jeg ikke forlænge denne Debat mere, end det allerede er sket.

Birck: Højre mener, at vi have rigeligt indfriet det Løfte, som under Finanslovsdebatten hernede blev afgivet af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Det Løfte mene vi at kunne gaa ud fra er rigeligt opfyldt ved, at vi ere gaaede med til at udlaane 5 Mill. Kr. af Statens Midler til 3 pCt. og lade Staten tabe 2 Mill. Kr. direkte. Naar det ærede Medlem drager Sammenligning med Bankerne, kan det maaske passe for det ærede Medlem, men ikke for Højre, idet det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere gaaede med til at udvide Bankgarantien, men de Grupper, som ikke ere gaaede med hertil, ere ikke bundne paa den Maade, det ærede Medlem nævned.

Poul Christensen: Jeg har kun ønsket at sige, at naar vi fra vor Side have været med til at indstille dette Forslag til det høje Ting, er det ikke med særlig stor Glæde. Jeg kan i saa Henseende ikke samstemme med den ærede Ordfører, idet det forekommer mig, at vi kunde have ventet en noget større Redebonhed til at træde hjælpende til, naar man saa hen til, hvad der var passeret. Dette er imidlertid ikke sket, og jeg skal ikke i Øjeblikket komme ind derpaa, men kun sige, at for mig staar det saaledes, at dette er et ret magert Forlig. Men at et magert Forlig i mange Tilfælde er bedre end Proces, erkender jeg. Jeg understreger blot, at Forliget staar ikke i Forhold til den lange Tid, det har taget at naa dertil.

Jeg har vedblivende nogen Frygt for, at den nye Sparekasse, som man har stillet paa Benene, vil faa ret store Vanskeligheder at kæmpe med. Jeg vil oprigtig ønske, at min Frygt i saa Henseende maa slaa fejl, men jeg nærer vedblivende Frygt for, at denne Sparekasse let vil komme til at køre fast, saa at den bliver nødt til at opsige Pengene hos Debitorerne, og det tror jeg vil virke i høj Grad uheldigt. Vi have fra vor Side i sin Tid stillet et Forslag om at henvise saadanne Laantagere til Stats-Laanefonden, under hvis Omraade denne Virksomhed maatte ligge, og jeg beklager, at dette Forslag ikke blev vedtaget, og derfor nærer jeg fremdeles nogen Frygt for, at det ikke skal lykkes den nye Sparekasse at komme til at fungere paa rette Maade. Hvis det nævnte Forslag var blevet vedtaget, havde det i alt Fald været en Sikkerhedsventil, som ingen Skade kunde have gjort, men tværtimod muligvis kunde have hjulpet. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt udtale min Beklagelse af, at Forslaget om at komme de smaa Sparere i særlig Grad til Hjælp er forkastet, men jeg gentager, at med særlig Glæde er det ikke, vi i Dag stemme for dette Resultat, thi vi synes, at det er ret magert.

En enkelt Udtalelse af den ærede Ordfører var ikke helt rigtig. Den ærede Ordfører udtalte, at Sparerne fik fri Raadighed over Pengene, som nu havde været bundne i 8 Maanedes. Af Lovforslagets § 6 vil det ses, at Raadigheden er begrænset, og i Henhold til, hvad jeg har udtalt, er jeg bange for, at denne Begrænsning vil vise sig at blive ret stærk, idet det vil blive nødvendigt for Bestyrelsen at modsætte sig alt for store Udbetalinger, hvis Kassen overhovedet skal kunne